

Sp.zn. 23 C 436/2008

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 8 rozhodl samosoudkyní Mgr.Blankou Trávníkovou v právní věci žalobce: **CONSUS INVESTIČNÍ FOND, a.s.** v likvidaci, se sídlem Praha 4, Jižní I., č.5/783, IČO: 10000500, zast. JUDr.Ivanem Krutským, CSc., se sídlem Praha 7, Výstaviště 67 proti žalovaným: **1. GAUDEA a.s.**, se sídlem Praha 8, Křižíkova 1, IČO: 61250309, zast. Mgr.Martinem Valo, advokátem se sídlem Praha 8, Sokolovská 49/5, **2. KS Kolbenschmidt Czech Republic, a.s.**, se sídlem Trnice, Důlní 362, IČ 46708952, zast. JUDr. Vladimírou Glatzovou, advokátkou se sídlem Praha I, Husova 5, o nahrazení nesouhlasu s vydáním úschovy

t a k t o :

I.

Žalovaní 1), 2) jsou povinni souhlasit s vydáním částky 24.657.480,- Kč ze soudní úschovy vedené Obvodním soudem pro Prahu 4 ve věci označené spisovou značkou 34 Sd 53/2006, žalobci, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

II.

Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se svojí žalobou, podanou k Obvodnímu soudu pro Prahu 8 dne 3.11.2008 domáhal nahrazení nesouhlasu s vydáním úschovy dle výroku tohoto rozsudku. Žalobu odůvodnil tím, že ve věci pod sp.zn. 34 Sd 53/2006 u Obvodního soudu pro Prahu 4 složitel METAL Ústí nad Labem a.s. složil do úschovy částku 24.657.480,-Kč. Jako jednoho ze dvou příjemců pak označil žalobce a druhým příjemcem označil žalovaného I. Žalobce pak požádal o vydání úschovy. Žádosti nebylo vyhověno s tím, že složitel i druhý příjemce vyjádřili s vydáním úschovy nesouhlas. Složitel přitom opřel svůj nesouhlas o to, že mu byly předloženy výňatky z rozhodnutí Městského soudu v Praze sp.zn. 3 T 14/99 z 14.12.2001 a usnesení Vrchního soudu v Praze sp.zn. 5 To 30/02 z 4.12.2003 a rozsudku Vrchního soudu v Praze sp.zn. 6 To 57/2006 z 24.11.2006. Z těchto pak nevyplývá dle názoru složitela, že by vlastníkem akcií ke dni 13.11.2005 byl žalobce. První žalovaný pak svůj nesouhlas opírá o to, že mu nejsou známy žádné kroky, které by žalobce učinil k prokázání výše uvedených skutečností. Žalobce pak odkazoval na rozhodnutí Městského soudu v Praze 3 T 17/99 ve znění usnesení Vrchního soudu v Praze, kdy výrok mimo jiné zní:

V časovém rozmezí od 29.3.1996 do 10.7.1996 v Praze vyvedly akcie z majetku Investičního fondu CONSUS – IF, a.s. se sídlem Praha 1, Václavské náměstí 43 prostřednictvím majetkových účtů JUDr.Jany Oberfalcerové u střediska cenných papírů a prostřednictvím převodu za pomoci společnosti Gaudia s.r.o., se sídlem Praha 8, ulice I. pluku č. 8-10 a Tour 2000 IS, s.r.o. se sídlem Praha 3, Koněvova 141 následujícím způsobem:

oba obžalovaní jako jednatele a jediná akcionáři společnosti Středoevropská burzovní a.s., se sídlem Praha 2, Odborů 3 nejdříve skupili větší množství akcií CONSUS-IF a.s. a od konce r. 1995 vyvíjeli různé činnosti směřující k cíli tento fond ovládnout, postupně různými odměnami a přesvědčováním o nezbytnosti ochrany Portfolia investičního fondu přiměli členy představenstva CONSUS-IF, a.s. ve dnech 29.3 a 2.4.1996 k převodu akcií firm mimo jiné podniku METAL a.s., ISIN CS 0005039551 v počtu kusů 8.532 a to na soukromý účet JUDr.Jany Oberfalcerové, vedený na středisku cenné papíru pod č. 100001962463, kde měly být tzv. deponovány. Akcie pak byly na účtu obchodníka s cennými papíry GAUDIA s.r.o., kam byly dále převedeny, zablokovány až do dne 28.6.1996, na základě rozhodnutí odboru kapitálového dozoru Ministerstva financí ČR. Investičnímu fondu CONSUS a.s. pak byla způsobena škoda nejméně 71.600.000,-Kč. Obžalovaní Marešovi pak spáchali trestný čin podvodu dle § 250 odst. 1,4 tr.zák. a bylo jim v adhezním řízení dle § 228 odst. 1 tr.řádu uloženo zaplatit společně a nerozdílně na náhradu škody poškozenému CONSUS IF a.s. 71.600.000,-Kč. Organizace CONSUS IF a.s. byla se zbytkem nároku na náhradu škody odkázána na řízení ve věcech občansko-právních. V rozhodnutí Vrchního soudu v Praze ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze pak bylo pravomocně vysloveno, že poškozená společnost byla trestnou činností Marešových poškozená mimo jiné výslovně tak, že se to stalo i převodem 8.532 ks akcií ISIN CS 0005039551 na soukromý účet JUDr.Jany Oberfalcerové. JUDr.Jana Oberfalcerová se pak jako vlastníka akcií nikdy neprezentovala. V trestní věci má soud za to, že smluvní operace, jež vedly k převodu akcií mimo jiné firmy METAL Ústí nad Labem a.s., ISIN CS 0005039551 v počtu 8.532 ks z majetku žalobce na soukromý účet JUDr. Jany Oberfalcerové, odkud nebyly další trestnou činností distribuovány jen proto, že přestaly být v mezidobí veřejně obchodovatelné, byly předmětem trestné činnosti odsouzených Marešových. Na účet společnosti GAUDEA byly tedy převedeny akcie trestnou činností, tedy nikoliv platně s odkazem na ust. § 39 občanského zákoníku. Do dispozice žalovaného I. se tak akcie nemohly dostat platným způsobem, neboť k tomu došlo zmíněnou trestnou činností. Navíc sám žalovaný I se za vlastníka akcií dle písemného prohlášení ze dne

7.1.2008 nepovažuje. Výkupní cena akcií je pak předmětem zde předmětné úschovy a to s odkazem na ustanovení § 183 i) obchodního zákoníku. V předmětném řízení pak nejde o vydání akcií bývalé společnosti METAL a.s., ale o vydání jejich hodnoty, která byla vyčíslena v řízení v r. 2005 dle § 183 i) a následující obchodního zákoníku, tedy tzv. výkupní ceny těchto akcií.

Žalovaný I uvedl, že pokud dojde soud po projednání věci k závěru, že žalobce je osobou oprávněnou k vydání finanční částky ze soudní úschovy, nemá námitek, aby soud vydal souhlas s vydáním částky ze soudní úschovy ve prospěch žalobce.

Žalovaný 2 uvedl, že splnil svou povinnost vůči neznámému věřiteli složením předmětné částky do soudní úschovy Obvodního soudu pro Prahu 4, kdy určil potencionální dva příjemce úschovy. Nesouhlas s vydání úschovy žalobci opírá výhradně o skutečnost, že žalobce není schopen doložit bez jakýchkoliv pochyb, že je oprávněným příjemcem úschovy.

V tomto řízení soud učinil následující skutková zjištění:

Subjektivita účastníků řízení v tomto řízení byla prokázána výpisy z Obchodního rejstříku. Z výpisu z Obchodního rejstříku ohledně žalovaného 2 pak soud vzal za prokázané, že předchozí obchodní jméno žalovaného 2 bylo METAL Ústí nad Labem a.s..

Rozsudkem Městského soudu v Praze 3 T 14/99 z 14.12.2001, který nabyl právní moci 4.12.2003 ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze sp.zn. 5 To 30/02 z 4.12.2003 a rozsudkem Vrchního soudu v Praze 6 To 57/2006 z 24.11.2006 byly PhDr. Jan Mareš a Ing. Albina Marešová uznáni vinnými trestným činem podvodu mimo jiné z důvodu, že v časovém rozmezí od 29.3.1996 do 10.7.1996 v Praze vyvedli akcie z majetku investičního fondu žalobce mimo jiné i akcie ISIN CS 0005039551 v počtu kusů 8.532 společnosti žalovaného 2. Z důvodu, že právě předmětné akcie přestaly být 9.7.1996 obchodovatelné, byly tyto ponechány na účtu žalovaného I. Odsouzeným byl uložen trest odnětí svobody s tím, že jim bylo současně uloženo uhradit žalobci náhradu škody 71.600.000,-Kč. Se zbytkem nároku byl žalobce odkázán na řízení ve věcech občansko-právních.

Zcela ve shodě se závěrem shora uvedených rozhodnutí v trestní věci, je stanovisko komise cenných papírů, kterým je popisován předmětný převod akcií tak, že k němu došlo ve dnech 29.3.1996 až 2.4.1996 ze společnosti žalobce na majetkový účet JUDr. Jany Oberfalcové a to i ohledně uvedených akcií společnosti žalovaného 2 v počtu 8.532 kusů. 11.4.1996 pak byly převedeny z uvedeného účtu na účet společnosti žalovaného I. Po uvedených převodech pak z předmětných papírů zůstaly na majetkovém účtu JUDr. Jany Oberfalcové mimo jiné 8.532 ks akcií společnosti METAL a.s. .

Pokud jde o vlastnické právo žalobce k předmětným cenným papírům , toto bylo doloženo pro dobu před spácháním trestného činu výpisem z účtu u střediska cenných papírů, kdy žalobce byl k 27.3.1996 veden jako majitel uvedených cenných papírů.

Další skutková zjištění soud učinil ze spisu Obvodního spisu pro Prahu 4 pod sp.zn. 34 Sd 53/2006, kdy vzal za prokázané, že žalovaný 2 uložil částku, která je zde předmětná dle svého návrhu z 12.1.2006 do úschovy soudu v tím, že 1.9.2005 rozhodla valná hromada žalovaného 2 o přechodu akcií na hlavního akcionáře podle ust. § 183 i) a následující obchodního zákoníku č. 513/1991 Sb. ve znění pozdějších předpisů. Usnesení valné hromady žalovaného I o přechodu akcií na hlavního akcionáře, bylo zapsáno do Obchodního rejstříku

dne 15.9.2005. Dne 12.10.2005 byl zápis usnesení valné hromady složitele zveřejněn v obchodním věstníku. Dne 13.11.2005 se tedy žalovaný 2 stal stoprocentním vlastníkem svých akcií. Vznikla mu tak povinnost uhradit 2.890,-Kč za jednu akcii. Pokud jde o akcie 8.532 kusů pod ISIN CS 0005039551, je posledním zaregistrovaným vlastníkem u střediska cenných papírů žalovaný 1. Žalovaný 1 měl zaregistrovány tyto akcie na svém účtu jako obchodník s cennými papíry. Vzhledem k tomu, že není známo, kdo je oprávněným vlastníkem akcií, složil žalovaný 2 částku, která je předmětem úschovy do úschovy Obvodního soudu pro Prahu 4. Přitom usnesením Obvodního soudu pro Prahu 4 č.j. 34 Sd 53/2006-41 z 4.9.2007 ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze 24 Co 39/2008-51 z 21.5.2008 byl zamítnut návrh žalobce, aby mu byla předmětná soudní úschova byla vydána. S odkazem na ust. § 185 d) odst. 1 o.s.ř. a 185 e) o.s.ř. byla úschova zamítnuta s tím, že nebyly splněny zákonné předpoklady pro vydání úschovy, když složitel ani další příjemce nesouhlasili s vydáním úschovy.

Podle § 185 e) zák.č. 99/1963 Sb. občanského soudního řádu /dále jen o.s.ř./ v platném znění, byl-li souhlas s vydáním předmětu úschovy odepřen, lze jej nahradit pravomocným rozsudkem soudu, kterým bylo rozhodnuto, že ten, kdo vydání odporoval, je povinen souhlasit s vydáním předmětu úschovy žadateli.

Po posouzení skutečností zjištěných v tomto řízení a popsanych shora, soud dospěl k závěru, že předpoklady pro rozhodování dle § 185 e) o.s.ř. jsou ve věci dány. Mezi účastníky nebylo sporné, že žalovaný 2 složil částku do soudní úschovy dle tvrzení žalobce. S vydáním částky v úschově se nacházející pak oba žalovaní v průběhu řízení o úschově nesouhlasili. To soud vzal za prokázané ze spisu Obvodního soudu pro Prahu 4 34 Sd 53/2006. Žalobce pak v tomto řízení prokázal, že ke dni 29.3.1996 byl vlastníkem akcií popsanych shora společností žalovaného 2 v počtu 8532 ks pod ISIN: CS 0005039551. To bylo prokázáno potvrzením střediska cenných papírů o stavu účtu žalobce k uvedenému dni. Po tomto dni pak došlo činnostmi PhDr. Jana Mareše a Ing. Albiny Marešové v časovém rozmezí od 29.3.1996 do 10.7.1996 k vyvedení popsanych akcií z majetku žalobce a to převody na účet JUDr. Jana Obrfalcerové a žalovaného 1. To bylo prokázáno rozhodnutími v trestním řízení, rovněž popsany shora. Přitom PhDr. Jan Mareš a Ing. Albina Marešová byli uznáni vinnými trestným činem podvodu pro mimo jiné tento skutek. Dle § 265 zák.č. 513/1991 Sb. obchodního zákoníku v platném znění výkon práva, který je v rozporu se zásadami poctivého obchodního styku nepoživá právní ochrany. Dále pak ustanovení § 39 zák.č. 40/1964 Sb. občanského zákoníku v platném znění, uznává za neplatný právní úkon, který si jeho obsahem nebo účelem odporuje zákonu nebo jej obchází anebo se přiči dobrým mravům. Pokud tedy byly osoby popsane shora uznány vinnými pro trestný čin mimo jiné převody z účtu žalobce ohledně předmětných akcií v časovém rozmezí od 29.3.1996, jehož důsledkem se předmětné akcie ocitly na účtu žalovaného 1, má soud za to, že tyto převody jsou právními úkony neplatnými. Dle názoru soudu jsou stíženy absolutní neplatností, neboť jsou jednáním odporujícím zákonu a neplatnost je tak dána s odkazem na ust. § 39 o.z. Žalovaní nepředložili žádný důkaz, který by toto zjištění soudu vyvrátil. Listiny, které žalobce předkládal v řízení odpovídaly tomuto zjištění soudu. Přitom soud dále učinil zjištění ze samotného návrhu na soudní úschovu žalovaného 2, že částka, nacházející se v předmětné soudní úschově, je náhradou za předmětné akcie s odkazem na postup žalovaného 2 dle § 183 i) a násl. obchodního zákoníku. Na tomto závěru pak dle názoru soudu ničeho nemění výrok rozhodnutí trestního soudu o povinnosti odsouzených k náhradě škody, neboť nevyvrací neplatnost popsanych právních úkonů a vlastnické právo k cenným papírům tímto způsobem nezaniká. Z těchto důvodů tedy soud návrhu žalobce vyhověl a rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku.

Výrok ohledně náhrady nákladů řízení je odůvodněn ust. § 142 odst. 1 o.s.ř., když žalobce i žalovaní se práva na náhradu nákladů řízení v průběhu řízení vzdali.

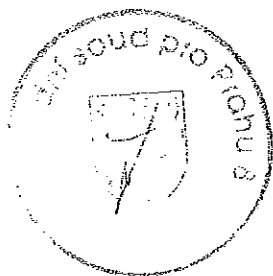
P o u ě e n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 15-ti dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného, a to písemně ve třech stejnopisech.

Nebudou-li povinnosti uložené tímto rozsudkem splněny dobrovolně, lze navrhnout výkon tohoto rozhodnutí.

V Praze dne 25.2.2010

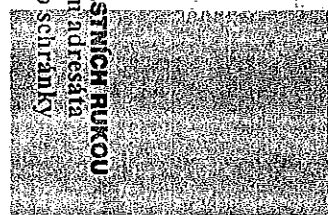
Mgr. Blanka T r á v n í k o v á v.r.
Samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Frodlová J.

100 00 Praha 10
29658

DOPORUČENÉ DO VLASTNÍCH RUKOU
 vyhradně jen adresáta
 nevkládat do schránky

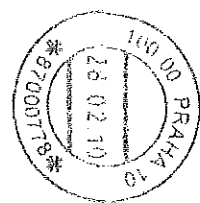

Odesílatel:

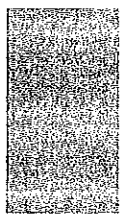
Adresát:

JODI VYAN SKUTSKÝ PRO PRAHU 8
advokát
Vystřelíkova 1538/20a
170 00 Praha 7 - Vrsovice

Místo pro cenu služby

ČESKÁ REPUBLIKA
056,10
201

*****

2-03-2010